

۱. «بررسی» و «تصمیم» وقتی همراه شوند سعادت کامل می‌شود.
۲. «همیشه سیر» را، گرسنه نگذار و «همیشه گرسنه» را، سیر نگذار
۳. آبادانی دنیا و آخرت، به آباد نمودن دنیا و آخرت دیگران است.
۴. احترام به بزرگان، تو را از کرنش در مقابل حقیقت باز ندارد.
۵. احساس حقارت نشان حقارت است.
۶. احمق کسی است که کمی عقلش را نمی‌پذیرد.
۷. احمقانه‌ترین رفتارها را انسان‌ها هنگام غرور انجام می‌دهند.
۸. احمق‌ترین انسان‌ها فقیران متکبر! هستند.
۹. اخلاقت را نیکو کن تا کلامت را لطیف بشنوند.
۱۰. هدیه‌ها داده نمی‌شوند که جبران شوند، داده می‌شوند که بمانند!
۱۱. آدم‌های بزرگ بیشتر از آن که زاده شوند ساخته می‌شوند.
۱۲. آرامش در این است که بهانه‌های مردم را استدلال‌های قابل قبول بینی.
۱۳. آرامش در باور آن چیزی است که قبلاً دانسته شده است.
۱۴. آرامش در رضایت است.
۱۵. آرزو باید همان آینده‌ای باشد که خواهد رسید و الا رؤیایی است بی‌فرجام .
۱۶. آرزو سوخت زندگی است، مهم آن است که کوتاه باشد و قابل برنامه ریزی.
۱۷. آرزوها هرچه دورتر باشد، انسان بیشتر احساس ناکامی می‌کند.
۱۸. آرزوها، بیشترین فاصله را از واقعیت دارند.
۱۹. آرزوهای انسان‌های بزرگ، با قدرت یافتن انسان‌های کوچک بر باد می‌رود.
۲۰. آرزوهایت را کوتاه کن تا به آن‌ها برسی.
۲۱. از آتش، گرما و نور بگیر ولی مواظب باش طعمه‌اش نشوی.
۲۲. از بدی‌ها هرچه بیشتر بگریزی، به خوبی‌ها بیشتر مایل می‌شوی.
۲۳. از بوی خودت کمتر از بوی دیگران متنفر نباش!
۲۴. از پلکان فقط بالا نمی‌روند، پایین هم می‌آیند.
۲۵. از حلاوتِ پلیدی‌ها باید حذر کرد و به تلخی پاکی‌ها تن داد.
۲۶. از خوبی‌های دیگران سخن بگو! تا خوبی‌هایت مخفی نماند.

۲۷. از خودت که خجالت بکشی از خدا و مردم هم شرم می‌کنی.
۲۸. از رنج لذت ببر تا از لذت، رنج نبوی.
۲۹. از عبرت‌ها پند بگیر! از تغییرات درس بیاموز! و از هشدارها سود ببر!
۳۰. از گذشتگان پند بگیر تا آیندگان از تو پند نگیرند.
۳۱. از گناه هرچه بیشتر فاصله بگیری به عظمت آن بیشتر پی خواهی برد.
۳۲. از لذت‌های فانی برای لذت‌های باقی بگذر.
۳۳. از هرکس بی نیاز باشی، نظیرش خواهی بود.
۳۴. از واژگان هر گونه منیت، به سختی پرهیز!
۳۵. اشتباهات ارزشمندترین هزینه پیشرفت هستند.
۳۶. آشفته‌ترین زندگی از آن حسود است.
۳۷. اکنون را در اندوه فرصت دیروز از کف مده!
۳۸. اگر احساس خوشبختی نمی‌کنی، از خداوند بخواه عقلت را رشد دهد.
۳۹. اگر اکنون را بگذاری برو، آینده را رفته بدان!
۴۰. اگر بخواهی تنها بر اساس دانسته‌های قطعی‌ات سخن بگویی، کمتر خواهی گفت.
۴۱. اگر بلند همتی و اهل وفا و کرم، پس به خود بیال!
۴۲. اگر چشمی باشد و گوشی، درس برای آموختن زیاد هست.
۴۳. اگر دوستانی نداری که به یکدیگر افتخار کنید همان بهتر که تنها باشی.
۴۴. اگر زخمی نشوی چیز زیادی یاد نمی‌گیری.
۴۵. اگر زمانه را بشناسی، زیر پایت را سخت نمی‌یابی.
۴۶. اگر طبق باورهایت رفتار نکنی تدریجاً در باورهایت تردید خواهی کرد.
۴۷. اگر طمّاع باشی، عدالت را دوست نخواهی داشت.
۴۸. اگر قرار بود همه یک جور فکر کنند یک نفر بجای همه فکر می‌کرد.
۴۹. اگر کار به کاردان سپرده نشود، کار و کاردان، کارگر و کارفرما، همه ضایع می‌شوند.
۵۰. اگر کاستی‌هایت را جدی بگیری سرزنش نخواهی شد.
۵۱. اگر کاستی‌هایت را درک کنی آن‌ها را نخواهی شنید. شنیدن کاستی‌ها زجر آور است.
۵۲. اگر کسی نتواند خود را موعظه کند، هیچ کس از عهده این کار بر نخواهد آمد.

۵۳. اگر کمی از دلت اطاعت کنی او را فریفته‌ای. اگر بیشتر اطاعت کنی او تو را فریفته است.
۵۴. اگر محبت را گدایی کنی، عشقت به نفرت تبدیل خواهد شد.
۵۵. اگر محبت و نفرت اصیل باشد در هیچ یک از این دو ملامت نمی‌شوی.
۵۶. اگر مدام بگذشته بیاندیشی، آماده استقبال از آینده نخواهی شد.
۵۷. اگر مشورت کنی، گناه شکست تقسیم می‌شود، ولی پیروزی تنها از آن تو خواهد بود.
۵۸. اگر می‌خواهی از طمع ایمن شوی، به فقیر نیز، گرم سلام کن.
۵۹. اگر می‌خواهی اطاعتت کنند، چیزی را بخواه که می‌توانند و می‌خواهند.
۶۰. اگر ناشکیبا شدی، لااقل هیچ نگو
۶۱. اگر نمی‌توانی دوستت را رشد دهی، مانع رشدش نباش!
۶۲. اموات موجب خوشبختی دیگران و بدبختی خودت نشود.
۶۳. امیر کسی است که امیر خودش باشد.
۶۴. آن کس که فکر می‌کند اشتباه نمی‌کند، اشتباه می‌کند.
۶۵. آن گونه باش که رفتنت فاجعه باشد نه حادثه.
۶۶. آن گونه کریم باش که هنگام کمک به دیگران، هم تو لذت ببری هم دیگران.
۶۷. انتظارات انسان، زندگی را سخت می‌کند.
۶۸. انتقاد تنها هدیه‌ای است که باید از گرفتنش بیشتر از دادنش شاد شوی.
۶۹. آنچنان خوب باش که دشمنانت، دشمن خداوند باشند.
۷۰. آنچنان زندگی کن که همیشه مورد حسرت باشی تا مورد ترحم.
۷۱. آنچه اعمال را کیفیت می‌کند، مفیدترین دانش است.
۷۲. آنچه به سائل می‌دهی بهای آبروی اوست.
۷۳. آنچه بیشتر از عقل داری، تو را بر زمین خواهد زد.
۷۴. آنچه مربوط به توسل باید رشد یابد. خودت را نپسند.
۷۵. آنچه می‌کنی دلخوشت کند، نه آنچه خواهی کرد.
۷۶. آنچه می‌کنی میوه آن چیزی است که هستی.
۷۷. اندازه‌ها را بشناس! تا تدبیرهایت تو را هلاک نکند.
۷۸. اندوه دلت را با لبخند بپوشان! تا زیاد نشود.

۷۹. اندوه دیگری را ببر، تا اندوهت برود.
۸۰. اندوه‌ها، در تردیدها و ناخوشنودی‌ها ریشه کرده‌اند.
۸۱. اندیشمندان را خدمت کن! زیرا اندیشه‌اشان جهانی را خدمت می‌کند.
۸۲. اندیشه‌ات را پیشوای رفتارت قرار بده! و احساسات را همراهش کن!
۸۳. اندیشه‌ات همراه سکوتت بالا می‌رود.
۸۴. آن‌زمان خوشبخت خواهی بود که از همه‌ی قبض و بسط‌های روحی‌ات را بپسندی.
۸۵. انسان با آنچه می‌گوید و آنچه می‌کند قیمت گذاری می‌شود.
۸۶. انسان برای انسان بودن همه چیز را می‌داند.
۸۷. انسان‌های بد، در آغاز، تنها شبیه بدها شدند.
۸۸. انسان‌های رذل، چیزی بر علمشان افزوده نمی‌شود.
۸۹. انسان‌های گستاخ نمی‌توانند بردبار باشند.
۹۰. آنقدر تحمل کن تا بالاخره بپذیری!
۹۱. آنقدر عمر دراز نیست که زندگی‌ات حاشیه داشته باشد.
۹۲. آنقدر معقول باش که هیچ عاقلی تو را در ذهنش محکوم نکند!
۹۳. آن‌ها که خشمشان را فریاد می‌کشند کینه بر دل نمی‌گیرند.
۹۴. آن‌ها که طولانی‌ترین آرزوها را دارند بدترین عمل‌ها را خواهند داشت.
۹۵. آن‌ها که کمتر از اندرز خود پند گرفته‌اند، بیشتر موعظه می‌کنند.
۹۶. آن‌ها که کمتر فرمان می‌برند، بیشتر فرمان می‌دهند.
۹۷. اهل علم را، نه به علم، که به عمل بیازما!
۹۸. اول تکریم بعد اهانت، اول تازیانه بعد شمشیر
۹۹. اولین گام برای زشت بودن، زشتی‌ها را زشت ندیدن است.
۱۰۰. اولین گام برای زیبا بودن، زیبایی‌ها را زیبا دیدن است.
۱۰۱. آیا انسان گمان می‌کند که رهاست؟!
۱۰۲. ایمان قیمت رزق نیست!
۱۰۳. آینده‌ات را با حرف‌های روزمره نساز و گذشته‌ات را با همین حرف‌ها توجیه نکن.
۱۰۴. این همه زیبایی، تنها از خاک ساده، آب زلال، نور لطیف و هوای صاف می‌روید.

۱۰۵. با اختلاف عقیده هم می‌شود به یکدیگر احترام گذاشت.
۱۰۶. با اخلاق خوب، دشمن مخالف می‌شود و مخالف، موافق می‌گردد و موافق، دوست و دوست، عاشق.
۱۰۷. با امور سخت، سخت برخورد کن تا برایت آسان شود.
۱۰۸. با انسان‌های صمیمی صمیمی باش!
۱۰۹. با انسانی که دانا است رفیق باش! از حیوانی که دانا است پرهیز کن! و با انسانی که نادان است مدارا نما!
۱۱۰. با این همه ستمی که به خودت روا داشته‌ای، باز خودت را بیشتر از دیگران می‌بخشی!
۱۱۱. با باور، جلوی اندوه را بگیر، و با صبر آن را بدرقه کن!
۱۱۲. با بردباری بر اندوه بیخرد بیفز!
۱۱۳. با توانمند، دشمنی، با گستاخ رفاقت و به حيله گر اعتماد نکن!
۱۱۴. با دشمن، طوری سخن بگو که بتوانی آن را جوری دیگر هم معنی کنی.
۱۱۵. با زندگی عشق نکنید با عشق زندگی کنید.
۱۱۶. با فریاد نگو: «آرام باشید!»!
۱۱۷. با نادان همچون مریض برخورد کن!
۱۱۸. با نزدیکترین نیز حریمت را حفظ کن، والا او دیگر نزدیک‌ترین نخواهد بود.
۱۱۹. باندازه‌ی آگاهیت، واقعیت داری!
۱۲۰. باید از هدف، لذت برد؛ مهم نیست که از مسیر لذت می‌بری.
۱۲۱. باید آنگونه بود که خستگی را خسته کنی و صبر را ناشکیب.
۱۲۲. بایست و بمیر اما بر زانوانت ننشین و زندگی کن.
۱۲۳. بجای و باندازه دوست بدار و الا مدام در رنج خواهی بود.
۱۲۴. بجای زمین خوردن، زمین خوردن‌ها را ببین.
۱۲۵. بجای گاهی دیدن، قدم‌ها را همیشه بلند بردار!
۱۲۶. بخاطر آنچه از تو می‌دانند، آنچه را می‌دانی پنهان کن!
۱۲۷. بخل و حرص به آبروی و ایمان، ارزشمندترین رذائل هستند.
۱۲۸. بدتر از مرگ، زندگی است که از آن آرزوی مرگ می‌کنی!
۱۲۹. بدترین خصلت، انجام کار خوب برای انسان پست است.

۱۳۰. بدترین زاده‌ی هوس، عادات زشت است.
۱۳۱. بدترین ظلم خیانت است.
۱۳۲. بر آنچه هست شاکر باش و بر آنچه نیست صابر، تا به مرور آنچه نیست کمتر به چشم آید.
۱۳۳. برای اشتباه، آنهم تنها یک بار، عذر بخواه!
۱۳۴. برای بدست آوردن هرچیز، باید چیزی را از دست داد.
۱۳۵. برای عالم ماندن باید مدام آموخت.
۱۳۶. برای یافتن دوستی خوب، باید سفری طولانی رفت.
۱۳۷. برای یک بارهم که شده همه حقیقت را به خودت بگو.
۱۳۸. برای خوشبختی نیازی به بخت خوش نیست.
۱۳۹. بردباری هزینه احترام است.
۱۴۰. بزرگان را با ادب جذب کن و کوچکان را با مال دفع نما!
۱۴۱. بسیاری از آنچه می‌پنداری «امکان ندارد»، امکان دارد.
۱۴۲. بسیاری از مردان بزرگ آینده‌اشان را با نگاهشان ساخته‌اند.
۱۴۳. بسیاری فقط فردا را وقت دارند تو از آن بسیار نباش!
۱۴۴. بگذار بگویند: «چقدر ابله است!» ولی تو همچنان عذرها را بپذیر!
۱۴۵. بگذار دوستت چند راز را برای خودش نگهدارد.
۱۴۶. بلاها تکانت می‌دهد که بیدار شوی و یا خوابت نبرد.
۱۴۷. بلاها که آمدند بنشین، حرکت کنی، بیشتر می‌شوند.
۱۴۸. به استقبال خورشید برو تا بدرقه‌اش دلگیرت نکند.
۱۴۹. به آن که نمی‌خواهد، علمی نیاموز، زیرا هم علم را ضایع کردی، هم خود را و هم او را و هم طالب علم را.
۱۵۰. به بیش از سکوت، نادان را کیفر مده!
۱۵۱. به جز رفتار، هیچ چیز نشان هیچ چیز نیست.
۱۵۲. به چشمانت بیاموز تا زیبا ببینند.
۱۵۳. به خودت با دور شدن از زشتی‌ها احترام بگذار تا مورد احترام دیگران باشی.
۱۵۴. به دنبال امیدهای تازه نگرد، امیدهای کم‌رنگت را پررنگ کن!

۱۵۵. به دنبال خندیدن‌های بی دلیل، اندوه‌های بی علت است.
۱۵۶. به دوستت فقط راست بگو و به دشمنت همه‌ی راست را نگو.
۱۵۷. به سؤالات احمقانه، پاسخ‌های عاقلانه باید داد.
۱۵۸. به فریاد رس! روزی تو هم به فریاد می‌رسی.
۱۵۹. به کسی تکیه کن که به تو تکیه نکند.
۱۶۰. به میزان نیازت به بخشش خداوند، ببخش!
۱۶۱. به میزان نیازت به پوشش خداوند، بپوشان!
۱۶۲. به نعمت‌هایی دل‌بند که تنها به خواست تو می‌رود.
۱۶۳. به نفست دستور بده و از عقلت دستور بگیر.
۱۶۴. بهتر از زندگی، نام نیک است.
۱۶۵. بهترین بخشندگی، بخشش خطاهای دیگران بعد از قدرت بر توییخ و مجازات است.
۱۶۶. بهترین خوبی، بد نبودن است.
۱۶۷. بهترین روش زندگی، رعایت ادب هر چیزی است.
۱۶۸. بهترین کار خوب، ترک کار بد است.
۱۶۹. بهترین کلام آنست که نه بر گوش سنگین آید و نه بر فهم.
۱۷۰. بهترین موعظه‌گران، مردگانند.
۱۷۱. بهترین همّت‌ها در انجام تعهدها تجلّی می‌کند.
۱۷۲. بی ادبان که تو را دشنامت می‌دهند یعنی می‌گویند: تو از ما نیستی، پس با سکوت سخنشان را تأیید کن.
۱۷۳. بیاد کسی باش که تو را فراموش نمی‌کند.
۱۷۴. بیچاره کریمی که لثیمی او را مدیریت می‌کند!
۱۷۵. بیشتر از آنچه می‌گویی بدان و بخوان و بشنو و بفهم و سکوت کن.
۱۷۶. بیشتر جدی باش!
۱۷۷. بیشتر نخواه، آنچه را که داری کامل کن!
۱۷۸. بیشترین اندرز در آن سویی است که پدران و مادران به آن سوی رفتند.
۱۷۹. بیشترین چیزی که به دوستی جلا می‌دهد حرف شنوی است.

۱۸۰. بیشترین رنج را انسانی می برد که: هدفش بزرگ باشد، جوانمرد باشد، و از توانایی کمی برخوردار باشد.
۱۸۱. بیشترین نرمش را هنگام سخت گیری داشته باش!
۱۸۲. بیشترین سلامت روانی را انسان های احمق به خطر می اندازند.
۱۸۳. بی نان نمی توان زیست و بی عشق می توان مرده زیست.
۱۸۴. بی هدف راه نرو!
۱۸۵. بیش از یک درب رزق را، برویت بگشا!
۱۸۶. بیشتر محبوب باش تا مشهور.
۱۸۷. پست کسی است که پستیش را تحمل نمی کند.
۱۸۸. پلهای پشت سرت را خراب کن!! به گذشته برنخواهی گشت!
۱۸۹. پند را نقد نکن!
۱۹۰. پول را بیشتر از جنس ارزان دوست بدار!
۱۹۱. پول شاید خوشبختی نیاورد ولی بی پولی قطعاً بدبختی می آورد.
۱۹۲. تا جایی که نرمی جایی دارد نرم باش!
۱۹۳. تا سخنی نگفته ای تو مالک آنی، وقتی گفتی او مالک توست.
۱۹۴. تا می توانی استجابت دعای دیگران باش!
۱۹۵. تا می توانی دیگران را نپوی! زیرا پشت هر خوبی زشتی نهفته است.
۱۹۶. تا می توانی گونه ای رفتار کن که عذر نخواهی.
۱۹۷. تاریخ پر از جغرافیای به آتش کشیده است.
۱۹۸. تبلور سازش با نفس، همراهی با دشمنان بیرونی است.
۱۹۹. تغافل، بهترین اخلاق کریمان است.
۲۰۰. تفاوت زندگی انسان ها در چیزی است که غنیمت می شمارند.
۲۰۱. تنها خداوند است که هر وقت از او بترسی به خودش پناهنده می شوی.
۲۰۲. تنها کافی است آنچه را می دانی باور کنی!
۲۰۳. تهدیدها را به فرصت تبدیل کن نه فرصت ها را به تهدید.
۲۰۴. تو آزادی نه رها.

۲۰۵. تو بگو: «چه می خواهی» تا من بگویم: «کیستی».
۲۰۶. تو بگو: «چه و چقدر می دانی» تا من بگویم: «چقدر می ارزی».
۲۰۷. تو بگو: «دشمنت کیست» تا من بگویم: «دوستت کدام است».
۲۰۸. تو بگو: «شیطان چه می گوید»، خودت خواهی فهمید خدا چه می خواهد.
۲۰۹. تو که پیر شدی دیگر چرا؟!!
۲۱۰. تو مجبور به انتخابی نه مجبور در انتخاب.
۲۱۱. جاده را تو نمی سازی تنها آن را می پیمایی.
۲۱۲. جایی که تدبیر نباشد، از زور کمک گرفته می شود.
۲۱۳. جدی شوخی نکن!
۲۱۴. جزای خیانت سریع ترین عقوبت است.
۲۱۵. جسمتان را فدای روحتان کنید.
۲۱۶. چرا حیوان اندوه روزی ندارد؟!!
۲۱۷. چرا زبان پرگویت هنگام اعتراف، لال می شود؟!!
۲۱۸. چه بسیار آن ها که در حسرت گذشته و اندوه آینده، زمان اکنون را بر باد داده اند.
۲۱۹. چون دری بسته شد راهی گشوده ماند و چون راهی گشوده شد دری بسته ماند.
۲۲۰. چون کودکان باش! بعد از نزاع، کینه در دل نگیر!
۲۲۱. چونان باش که به هرکس بگویی: مثل من باش!
۲۲۲. چیزی بخواه که با مرگت نمیرد.
۲۲۳. حادثه را در کمین بدان تا شکارش نشوی.
۲۲۴. حسد، همیشه ضعیف را نسبت به قوی دشمن می کند.
۲۲۵. حسن مدیریت، بهترین نشانه‌ی فراوانی عقل است.
۲۲۶. حسود کسی است که دیگران مدام او را به یاد کاستی هایش می اندازند.
۲۲۷. حق داری که مونس را بعد از مرگ، همینک انتخاب کنی.
۲۲۸. حقیقت برای همه تلخ نیست.
۲۲۹. حقیقت همیشه در رینگ آخر، تو را بر زمین خواهد زد.
۲۳۰. حقیقت‌ها را بپذیر تا به بدبختیت دامن نزنی.

۲۳۱. حقیقت، فرزند تضارب آراء است.
۲۳۲. خاصیت چنار گردن فراز، تنها در بریدن اوست.
۲۳۳. خاک باش! خوار نباش!
۲۳۴. خاموش باشی و به سخت آورند بهتر است تا حرف بزنی و خاموشت کنند.
۲۳۵. خانهات را از سقف نسا، اول پی‌اش را بکن.
۲۳۶. خدا کند بدانی، از کدام تردید استقبال کنی و از کدام بگریزی.
۲۳۷. خدا، همان چیزهایی است که درست می‌پنداری.
۲۳۸. خشم و شهوت به خون انسان و ایمان تشنه‌اند.
۲۳۹. خشم باعث خطا می‌شود ولی عشق آن را جبران می‌کند.
۲۴۰. خشم یک ابزار است برای دفاع، نه فلسفه‌ای برای زندگی.
۲۴۱. خشم را بکوب و شهوت را بمیران آنوقت سلطان سلاطین خواهی بود.
۲۴۲. خطای دوستت را جار زن، آن را هدیه کن!
۲۴۳. خنداندن بیشتر شادت می‌کند تا خندیدن.
۲۴۴. خوب بودن و بد بودن هر دو هزینه‌بر است.
۲۴۵. خوب‌تر از خوبی، انسان خوب است و بدتر از بدی، انسان بد است.
۲۴۶. خوب‌ترین کار، انجام کاری است که «باید».
۲۴۷. خودکشی، هم باید است و هم نباید!
۲۴۸. خورانندن بیشتر سیرت می‌کند.
۲۴۹. خورشید حقیقت در وجود انسان حکیم، پس از یلدای سکوت، طلوع خواهد کرد.
۲۵۰. خوش سخن‌تر از آنچه هستی نباش!
۲۵۱. خوشبخت بودن کاری شدنی است ولی خوشبخت‌ترین بودن رؤیای بی تعبیر است.
۲۵۲. خوشحال نمودن دیگران را به صورت غریزی انجام بده.
۲۵۳. خیرخواه دوستان باش و کمک‌کار آشنایان و خوش برخورد با همه مردم.
۲۵۴. خیلی خسته کننده است که همیشه برای خودت کسی باشی.
۲۵۵. داد کشیدن به جای مظلوم، بهترین عدالت است.
۲۵۶. داشتن، مرز نمی‌شناسد پس باید کمتر خواست.

۲۵۷. دانش، آن را که پایین است بالا می‌برد و آن را که بالا است فروتن می‌سازد.
۲۵۸. دانشت را با پرسش، به رخ نکش!
۲۵۹. دانشی بی‌ثمر است که نه هراس بیاورد و نه امید.
۲۶۰. در بدترین وضعیت‌های زندگی، محکوم به امیدوار بودن هستیم.
۲۶۱. در پی خوشنودی کسی باش که پایانی جز او نیست.
۲۶۲. در پی هر سختی آسانی است، در پی هر سختی آسانی است، یعنی در پی هر سختی دو آسانی است.
۲۶۳. در روزهای سخت این آدم‌های سخت هستند که می‌مانند نه روزهای سخت.
۲۶۴. در زندگی مهم نیست کدام قطار را سوار شوی، مهم آن است که در کدام ایستگاه پیاده گردی.
۲۶۵. در عشقِ مجاز، تنها یک نفر مدام می‌گرید.
۲۶۶. در قاموس عشق، زود، همیشه دیر است.
۲۶۷. در قلبِ خراب، انسان‌های خراب لانه نموده‌اند.
۲۶۸. در مقابل خشمِ خودت و خشمِ دیگران سکوت کن!
۲۶۹. در نکوهش و ستایش، کوتاه سخن بگو!
۲۷۰. در هیچ کاری پست نباش!
۲۷۱. دربی را که نمی‌توانی باز کنی، نبند!
۲۷۲. دستانت را اگر در آسمان دیدی، بی آن که ریشه‌هایت محکم شده باشد، بیدار شو!
۲۷۳. دنیا به اتفاق است آخرت به استحقاق.
۲۷۴. دو چشم و دو گوش و دو لب و یک زبان، بیشتر ببین و بشنو و سکوت کن و کمتر بگو!
۲۷۵. دوست باش! دلبر نباش!
۲۷۶. دوست داشتنِ کسی که دوستت ندارد، ذلتی است بی‌مانند.
۲۷۷. دوستان، یک روحند در چند جسد.
۲۷۸. دوستی با دوستان خدا سخت‌تر از دوستی با خود خداست.
۲۷۹. دوستی نکن با کسی که به ناحق پستت می‌کند.
۲۸۰. دویدن کاری ناپسند است، گام‌هایت را محکم بردار!
۲۸۱. ذلتِ مشورت و پرسش، راهی ناگزیر، برای یافتن راه است.

۲۸۲. راه، طولانی است توشه بسیار باید.
۲۸۳. رفاقت باید به مرور ثابت شود، شتاب نکن!
۲۸۴. رفیقِ احمق بارها احساس خواری می‌کند.
۲۸۵. روح انسان، مدام از حماقتِ پایین‌ترها، تکبر بالاترها و حسادت همطرازها، آزار می‌بیند.
۲۸۶. روز به روز بر آن‌ها که پارسایان را ابله می‌پندارند افزوده می‌شود.
۲۸۷. روز و شب یعنی زندگی سیاه و سفید هست، پس، سیاهیست ناامیدت نکند و سفیدیش مغرورت نسازد.
۲۸۸. روی هم‌رفته بشر موجود احمق و بیچاره‌ای است.
۲۸۹. زبانت خار باشد، خوار می‌شوی.
۲۹۰. زبانت را با لبانت افسار بزن!
۲۹۱. زبانت را در قفس دهانت زیاد زندانی کن!
۲۹۲. زخمی که زبان می‌زند، تیغ نمی‌زند.
۲۹۳. زشتی‌های دوستت را زیبا بگو.
۲۹۴. زمان لجوج است، همیشه سرعت گذرش غیر از آن است که می‌خواهی.
۲۹۵. زمانه را صاحبان قدرت تغییر می‌دهند.
۲۹۶. زمانی خواهی فهمید که دیگر نخواهی توانست.
۲۹۷. زمانی که بردباری موجب جسارت می‌شود، بخشش نشان ناتوانی است.
۲۹۸. زمانی که به محبتِ دوستت اعتماد داری، نگران میزان دیدارت نباش!
۲۹۹. زمانی که خود را عاقل‌ترین بدانی احمق‌ترینی.
۳۰۰. زمانی که دوستی فریب می‌دهد، جدا شدن از او آسان می‌شود.
۳۰۱. زمانی که سرزنش می‌کنی، فرصتی را برای عذر آوردن بگذار.
۳۰۲. زمزمه‌ی مرگ را بشنو! قبل از آن که صدایت کند.
۳۰۳. زندگی از شیرینی به تلخی می‌زند.
۳۰۴. زندگی آنقدر سخت نیست که برایش بمیری!
۳۰۵. زندگی بازارچه است، باید عقل تجارت را رشد داد.
۳۰۶. زندگی به معنای مدیریت خواسته‌هاست، این که چه، فدای کدام شود.

۳۰۷. زندگی بیشتر بازتاب احساس است تا اندیشه.
۳۰۸. زندگی، زنده ماندن نیست، مانده نبودن است.
۳۰۹. زندگی هرچه بد، وقتی خاطره شود لذت بخش است، پس باید تا آن زمان صبر کرد.
۳۱۰. زندگی هرچه سخت تر می شود آن را آسان تر بگیر!
۳۱۱. زندگی وقتی زیباست که مرگی زیبا آن را پایان دهد.
۳۱۲. زود و پنهان به دیگران احسان کن!
۳۱۳. زیبا بین تا بجز زیبا نبینی.
۳۱۴. زیرک باش! مرموز نباش!
۳۱۵. ساده ترین راه، کلامی نیکو و رفتاری زیباست.
۳۱۶. سالم ترین آسایش، احساس راحتی در تنهایی است.
۳۱۷. ستم نکن! و الا با تو به عدالت رفتار خواهد شد!
۳۱۸. ستمکارترین مردم آن ها هستند که ظلمی را سنت نمودند و سنت عدلی را محو ساختند.
۳۱۹. سخت باش! سنگ نباش!
۳۲۰. سخن چینی بدترین سخن راست است.
۳۲۱. سخنور کسی است که آنچه نباید و آنجا که نشاید سخن نمی گوید.
۳۲۲. سرعت زمان، برای اندوهها بشارت است و برای فرصت ها تهدید.
۳۲۳. سرنوشت را سر تو نوشته است، میتوانی گونه ای دیگر بیاندیشی.
۳۲۴. سلامتی در پایداری است.
۳۲۵. سه چیز را پنهان کن: اندوه، فقر و احسان.
۳۲۶. سیاهی اندوهت را با ستاره و ماه لبریز کن.
۳۲۷. شاد باش! مست نباش!
۳۲۸. شادی در کاری است که انجام می دهی نه در چیزی است که می خواهی.
۳۲۹. شادی در بخشش است و اندوه در دریغ.
۳۳۰. شاید این آخرین نمازت باشد.
۳۳۱. شاید بعضی وقت ها بی خبری، خوش خبری باشد.
۳۳۲. شایسته ترین کار بایسته ترین است.

۳۳۳. شاید همیشه «خواستن توانستن» نباشد ولی «توان خواستن» همیشه هست.
۳۳۴. شبِ تردیدهایت به صبحِ باور خواهد رسید اگر منصف باشی.
۳۳۵. شبیه‌ترین انسان‌ها به پیامبران الهی، حقگوترین و در رفتارِ طبقِ آن، شکیباترینند.
۳۳۶. شتابزدگی همیشه شرمندگی می‌آورد.
۳۳۷. شجاعت در بخشش است.
۳۳۸. شرم از خود، یک ارزش مطلق است.
۳۳۹. صبر کن! زمان، مصیبت‌ها را جا می‌گذارد و تو آرام می‌شوی.
۳۴۰. طبق گمان‌هایت، مردم را ملامت می‌کنی، ولی طبق آنچه از خودت باور داری، خودت را سرزنش نمی‌کنی؟!
۳۴۱. طمعت را کنترل کن تا کمتر سرزنش شوی.
۳۴۲. طوفان نسیم می‌شود و نسیم طوفان، بسته به شکیبایی توست.
۳۴۳. عادت کن شکمت را پر نکنی تا مجبور نشوی آن را با هر چیزی پر کنی.
۳۴۴. عادت، تنها قدرتی است که همه را تحت سلطه خود دارد.
۳۴۵. عاقل باش و نرم، به خواسته‌ات می‌رسی.
۳۴۶. عدالت یعنی نباید ظالم، خوان باشد و مظلوم رعیت.
۳۴۷. عدالت، بهترین هدیه‌ای است که زمامداران به ملت‌ها می‌دهند.
۳۴۸. عدالت، هم بالا بردنِ پایین است و هم پایین آوردنِ بالا.
۳۴۹. عدم اعتراف به گناه، شیب نابودی را تندتر می‌کند.
۳۵۰. عزم‌های بی جزم، زندگی را پوچ می‌سازد.
۳۵۱. عشقِ مجاز، از بین نمی‌رود، یا می‌ماند و یا تبدیل به نفرت می‌شود.
۳۵۲. عقل بالاتر از علم است. عقل قدرت فهم است و علم قدرت انتقال.
۳۵۳. عقل بدون تجربه، مثل آبِ روانِ بدون نهر است.
۳۵۴. عقل‌های ضعیف هنگامی درک می‌کنند، که دیگر موقعیت از دست رفته است.
۳۵۵. علم، مال، همّت و صحت، بهترین در دنیايند.
۳۵۶. عمر، آب جوی نیست که برگردد.
۳۵۷. عیش، مصرف بهینه است نه درآمد ایده‌آل.

۳۵۸. عییشان نجو! عیبت نمی جویند.
۳۵۹. فراموشی بهترین دادرس است، پس باید صبور بود.
۳۶۰. فردی که از حق خود می گذرد انسان را شگفت زده می کند.
۳۶۱. فرصت‌ها را شکار کن تا فریب مهلت‌ها را نخوری!
۳۶۲. فرق نمی کند در برج عقرب به دنیا آمده باشی یا در برج بزغاله، مهم آن است که برجت را خودت می سازی.
۳۶۳. فرمان علم را بجان بخر و از فرمان جهل سرباز زن!
۳۶۴. فقر رازی است که نباید گفت.
۳۶۵. فقیر، پیک خداوند در زمین است.
۳۶۶. فهمیده‌ها فهمشان را شعار نمی دهند.
۳۶۷. قاطع باش! خشن نباش!
۳۶۸. قبل از آن که تو را زمین بخورد، از زمین خوردن‌هایت درس بگیر!
۳۶۹. قبل از طرح دوستی، مجالست کن!
۳۷۰. قدر باران را زمین تشنه می داند.
۳۷۱. قدرت بر کلام، با قدرت بر سکوت، افزوده می شود.
۳۷۲. قدرتِ نبخشیدن را با بخشیدن پاس بدار.
۳۷۳. قدرت، خردت را ضعیف خواهد کرد، مواظب باش!
۳۷۴. قلبت را مثل زیانت مؤدب کن!
۳۷۵. قلب‌های کینه‌ای مدام در اندیشه فریب هستند.
۳۷۶. قناعت را برای روز تنگدستی از الان بیاموز!
۳۷۷. کار خوبت را با مخفی نمودن آشکار ساز!
۳۷۸. کارهای زشت و زیبا، بر اساس خصلت‌های خوب و بد، هم شکل می گیرند و هم ارزش گذاری می شوند.
۳۷۹. کاری را که انجامش را انکار خواهی کرد انجام مده!
۳۸۰. کاری را که تحمل بازتابش را نداری انجام نده.
۳۸۱. کاری برگزین که نیازت را به تفریح نیز تأمین کند.

۳۸۲. کسالت آورترین سخن، از خود گفتن است.
۳۸۳. کسی پیشرفت می کند که هر آنچه دارد در مسیر درست بکار گیرد.
۳۸۴. کسی که با خشم زندگی می کند، بالاخره خشم زندگی او را می گیرد.
۳۸۵. کسی را بخاطر محرومیت هایت نکوهش نکن.
۳۸۶. کسی که بر می گردد، استحقاق فرصتی دیگر را خواهد داشت.
۳۸۷. کمک کن تا امیر باشی، کمک بخواه تا اسیر باشی.
۳۸۸. کمکت را تحقیر کن تا دیگران را تعظیم کرده باشی.
۳۸۹. کمی هم باید خوابید و نسبت به بعضی از مسائل هوشیار نبود.
۳۹۰. کنترل خویشتن، نیکی در حق دیگران است.
۳۹۱. کودن ترین انسان کسی است که از خود فریب می خورد.
۳۹۲. گرگ نفس، آهوی طبیعت را ندرد.
۳۹۳. گرم باش! داغ نباش!
۳۹۴. گریه بر گذشته، خنده در آینده را بدنبال خواهد داشت.
۳۹۵. گوش به آهنگی بسپار که تنها چنگ به تار زند نه به دل.
۳۹۶. لذت زندگی در «رسیدن» است، و بدون شکیبایی «رسیدن» بی معناست.
۳۹۷. لطفی که مدام یادآوری می شود دیگر لطیف نیست.
۳۹۸. مالی که مالک صاحب خود است او را بد نام می کند.
۳۹۹. مثل خدا، لطف هایت بی طمع باشد.
۴۰۰. محبت های طبیعی، هرچه بیشتر شود کمتر نیاز به ستایش است.
۴۰۱. مخاطب را عالم تر از خودت بدان تا درست بگویی، او را جاهل تر از خودت بدان تا سخت نگویی.
۴۰۲. مدیر می خواهد کار درست انجام شود و رئیس می خواهد کار را او انجام دهد.
۴۰۳. مردم بیشتر اخلاق خراب دارند تا اعصاب خراب.
۴۰۴. مردم یگدیگر را بیشتر می شنوند تا ببینند.
۴۰۵. مرگ ادامه زندگی است.
۴۰۶. مرگ بر انسان!! او چقدر ناسپاس و رویگردان از حقیقت است!
۴۰۷. مرگ بر همه چیز، سایه انداخته است.

۴۰۸. مزایا به اندازه مسؤولیت هاست.
۴۰۹. مستیِ ثروت، دیر بهبود می یابد.
۴۱۰. مشیت بر ظالم، نوازش بر مظلوم است.
۴۱۱. مگر قدر الان را می دانی که حسرت گذشته را می خوری؟!
۴۱۲. ممکن است فردا، دیروز نشود.
۴۱۳. ممکن است فرصت ها، درّه سقوط را عمیق ترکند.
۴۱۴. منشأ بیشتر مشکلات، واقعیات دست ساز (توهم) است.
۴۱۵. موافق باش! منافق نباش!
۴۱۶. میزانی از شادیت را بخاطر زمان اندوهت، اظهار نکن!
۴۱۷. نادان هرچه پیرتر شود، نادانیش جواتر می شود.
۴۱۸. نادانی مصیبت بزرگی است!
۴۱۹. نام کار امروزت را جبران کار دیروز نگذار!
۴۲۰. نان گرم و آب سرد همه جا یافت می شود، غصه چرا؟!
۴۲۱. نداشتن امید موهوم، عین امید است.
۴۲۲. نرم خو باش! نرم تن نباش!
۴۲۳. نزد خودت هر چه باشی، دیگران تو را خلاف آن می بینند.
۴۲۴. نعمت، اگر انسان بود، دلش خیلی نازک بود، زود رنجیده می شد و قهر می کرد.
۴۲۵. نعمت ها وحشی هستند باید آن ها را به بند کشی تا نه بروند و نه مالکت شوند.
۴۲۶. نگذار آدابی که پایبندشان هستی از باورهایت پیشی بگیرد.
۴۲۷. نمی توان اصلاً نکوهش نشد، ولی می توان بیشتر مورد ستایش واقع گشت.
۴۲۸. نمی توانی کار امروزت را به فردا بیافکنی!
۴۲۹. نمی شود گذشته را عوض کرد ولی آینده می تواند متفاوت باشد.
۴۳۰. نه جبر است که آنچه نخواستی به پایت نویسند و نه اختیار است که هرچه بخواهی همان شود.
۴۳۱. هر آغازی را انجامی بی بازگشت است.
۴۳۲. هر آنچه داری رفت و آمد دارد، جز عمر که فقط می رود.
۴۳۳. هر انسانی قانون خودش را دارد، برای ارتباط مؤثر، شناخت این قانون مهم است.

۴۳۴. هر چه با آمدن دنیا بیشتر شاد شوی با رفتن آن بیشتر اندوهگین خواهی شد.
۴۳۵. هر چه بیشتر بررسی کنی، فردایت با حسرت کمتری دیروز خواهد شد.
۴۳۶. هر چه بیشتر تحمل کنی، بیشتر تحملت خواهند کرد.
۴۳۷. هر چه بیشتر دیگران را ببخشی، آنها بیشتر تو را یاری خواهند کرد.
۴۳۸. هر چه بیشتر بدانی گفته‌های انتخابی تر است.
۴۳۹. هر چه لئیم و پست بر تجلیلت افزود بر تحقیرش بیافزا.
۴۴۰. هر چیزی که برق می‌زند طلا نیست.
۴۴۱. هر رفتنی رسیدن نیست اما برای رسیدن باید رفت.
۴۴۲. هر رفته‌ای بر نمی‌گردد.
۴۴۳. هر طور که باشی، می‌روی!
۴۴۴. هر کاری را می‌توان زیباتر انجام داد.
۴۴۵. هر وقت از بودن با خداوند احساس تنهایی کردی بدان او بر تو خشم گرفته است.
۴۴۶. هر وقت خطا کردی و اثرش را ندیدی، نگران باش!
۴۴۷. هر وقت خطایی کردی عذر بخواه! هر وقت عذر خواستند بپذیر!
۴۴۸. هر جا، همیشه، با هر کس، در هر موضوعی، می‌توان زیباتر نیز سخن گفت.
۴۴۹. هر چه بردبارتر باشی، فرصت انتخاب بهتری خواهی داشت.
۴۵۰. هر چه بیشتر رفع نیاز کنی، بیشتر نازت خریدار دارد.
۴۵۱. هر چه بیشتر بدانی، دانسته‌های قبلیت بیشتر مخدوش می‌شود.
۴۵۲. هر چه خوشبختی انسان بیشتر باشد، صدای لب و دل او هماهنگ‌تر است.
۴۵۳. هر چه عقل رشد، کارهای کم ثمر، کمتر می‌شود.
۴۵۴. هر چه قدرت بیشتر شود، هوس کاهش می‌یابد.
۴۵۵. هر چه می‌شنوی، می‌دانی، هر چه می‌دانی دوباره می‌خوانی، هر چه می‌دانند می‌گویی. بس است!
کاری بکن!
۴۵۶. هر چه هنر ناسزا شنیدن را بیشتر بیاموزی، به راز آسودگی بیشتر رسیده‌ای.
۴۵۷. هر چیزی را که می‌خواهی داشته باشی، با کسی که آن را دارد هم‌نشین شو!
۴۵۸. هر کاری را که برای عموم نمی‌پسندی برای خودت نیز نپسند.

۴۵۹. هرکس احترامت کرد، احترامش کن، هرکس احترامت نکرد، در برخورد با او، خودت را احترام کن!
۴۶۰. هروقت احساس کردی دیگر چیزی برایت نمانده به قبرستان برو: تو هنوز زنده‌ای!
۴۶۱. هم دوستانی داشته باش که به تو افتخار کنند و هم دوستانی که تو به آنها افتخار کنی!
۴۶۲. هم، وزنه باش و هم وزین!
۴۶۳. همان‌گونه که سر خود را اصلاح می‌کنید، سر خود را نیز اصلاح کنید!
۴۶۴. همچو خار، خوارِ گل باش.
۴۶۵. همچون شمع نباش که برای ساختن دیگران خود را بسوزاند.
۴۶۶. همچون گور نباش، ظاهری آراسته و در پنهان چند استخوان متعفن.
۴۶۷. همه چیز را برای خودت دوست داشته باش حتی خدا را.
۴۶۸. همه ملامت‌ها نصیب کوتاهی‌ها می‌شود.
۴۶۹. همیشه زمان علیه جوانی است.
۴۷۰. همیشه فکر کن برنامه‌ای زنده از تو در حال پخش برای اطرافیان هست.
۴۷۱. همیشه واقعیتی خارج از ذهن ما وجود دارد که ملاک درستی کارها و سخنان ماست.
۴۷۲. همیشه، شرم پرسیدن را کمتر از شرم ندانستن بدان!
۴۷۳. همین بس که خدایم تویی!
۴۷۴. همیشه بدی‌ها در پوششی از خوبی‌ها پنهان شده است.
۴۷۵. هنرمندی به نشان دادن تاریکی در شب نیست، باید گفت: «آن دورها چراغی سوسو می‌زند!».
۴۷۶. هنگام آسودگی خود را آماده کن، تا هنگام هجوم مشکلات بی‌توشه نباشی.
۴۷۷. هنگام خشم چیزی هم برای وقت خوشنودیت بگذار!
۴۷۸. هنگام خشم، تصمیم به قهر نگیر.
۴۷۹. هیچ انسانی بزرگ یا کوچک نیست، این چالش‌های زندگی است که اندازه انسان را مشخص می‌کند.
۴۸۰. هیچ چیز دورتر از قلب‌های دور نیست.
۴۸۱. هیچ چیز مانند اعتراف به اشتباه، زندگی را پویا نمی‌کند.
۴۸۲. هیچ خطایی بزرگ نیست مگر این که کوچک انگاشته شود و مدام تکرار شود.
۴۸۳. هیچ خطایی را کوچک نشمار زیرا هم تکرار خواهد شد و هم بزرگ خواهد گشت.

۴۸۴. هیچ صفتی مثل حسد، انسان را نزد خودش بی مقدار نمی کند.
۴۸۵. هیچ واقعیتهایی خیرخواه تر از حقیقت نیست.
۴۸۶. هیچ یک از ما باهوش تر از همه ما نیست.
۴۸۷. هیچ کس مادرزادی بازنده نیست.
۴۸۸. وقار، غیر از کندی است و تلاش، غیر از تند است.
۴۸۹. وقارت را در شادی و اندوه حفظ کن!
۴۹۰. وقتی آنچه می خواهی نیست، آنچه را هست بخواه!
۴۹۱. وقتی آنچه می خواهی نیستی، دیگر چه فرق می کند چه هستی؟!
۴۹۲. وقتی اوضاع خوب باشد، حرف های بد هم تحسین کننده است.
۴۹۳. از آنها که با تو مشورت می کنند، حق مخالفت را نگیر!
۴۹۴. وقتی به آرزوهایت رسیدی دیگر باید بروی!
۴۹۵. وقتی بیدارت می کنند، بیدار شو! و از آتشی که تقدیمت می کنند خانهات را روشن ساز!
۴۹۶. وقتی توانستی حقت را بگیری آن را نگیر.
۴۹۷. وقتی حسادت می بارد، تباهی می روید.
۴۹۸. وقتی خداوند بر انسان افسوس خورد، انسان احساس افسردگی می کند.
۴۹۹. وقتی دستت از جبران کوتاه است زیانت را به تشکر بلند کن!
۵۰۰. وقتی شهوت بیاید، عاقبت، دیده نمی شود.